

עין משפט נר מצוה

בה א מיי פרק ב' מהלכות פסח'מ הלכה א':
בו בג מיי' שם הלכה ח:
בז ד מיי' שם הלכה ג:
בח ה מיי' פרק ה' מהלכות מעשר'מ הלכה ז:

תורה אור השלם

- הבהו המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד:
- ועשית עליהן הבשר והדם על מזבח ידוק אלהיה ודם זבדיה יושפך על מזבח ידוק אלהיה ודבשך תאכל:

- וקרא יו יט וקצית עליהן הבשר והדם על מזבח ידוק אלהיה ודם זבדיה יושפך על מזבח ידוק אלהיה ודבשך תאכל:
- דברים כ, כז

- ובלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח ודקריב את השעיר וקרי:

וקרא טז, כ

מוסף רש"י

ישפך . שפיכה אחת משמע, מנלא כמיז סביב דילפינן מיניה שמי מחנות שכן ארבע (שעיר ז') וכלה מכפר. קרא יתירה, דלא הוה ליה למיטב אלא ודקריב את השעיר הני: אם כיפר. כפרה המעבכת כפאר מנחות ונאמר אל מחנת דמים, מן שבע ומנן ד': כלה. אע"פ שלא שך שירים ליסוד מנח מילין: מפני מה לא נאמר. מפני מה לא נדרש המקרא כפאר מנחנו ונאמר אל מחנת דמים, מן שבע ומנן ד': כלה הכל אפילו שפיכת שירים (רע"ד ח.) מי מעבכ על ידיט שלא נדרש מלשון ואל סלא כפר ואל לא כלה אל כפר (וינא) שיקר המנחות כלל ואפילו לא שך שירים, ור' יהודה כפר מעבכי ובי קאמר אל כלה הכל אל כפר ואל לא כלה הכל אין המנחת כפרה (וינא ח.) שירים, שפיכת שירים (רע"ד כח) הנאיר בחמיה כר'. בפרק השוחט והמעלה בחון דקאמר ר' נחמיה הניס שניי הניס הקרינין בחון חיבי, אלמלא בעובי סן כפניס וקרינן כחי ואל פתח אהל מועד לא יחלטו וגו' ונכתב (וינא ח) :

שיטה מקובצת

מה דמים האמורים למטה כו'. פ"ה כחטאת העוף כתיב היל'. ויתוסה כו'. (וכנתי דברים טז) ועד קשה מאי קאמר שמי מחנות אחת דמיז כר' ריחי אומר צנינא מחנות אחת שמתנ למטה כיפר, וכי חמי ענין לוה. לכן נחלה לרביה' דרבי' ור' מאלין כחלה מודס ונחך ונחך יוסף דנחמנז במחנה אחת ככלה אחת ורבי' דנחמנזי קרא ככל האברים אפי' מחטאת ומכיו ניה יוסף דהייט משמע למטה דשפיכה על היסוד דלשון שפיכה משמע שאופך על גבי דבר אחר היינו על גבי יסוד הייתי למטה, ויתממה היל קרא הייתי אומר שמתנ למטה שמי ולא משום שדמיה זה למיניה במחנה אחת, על כן אילנטיך אותה למעלה ולא למטה. וחסור וואמר דין הוא נלמדי שיאל פסול גלל פסוק מטעם דנאמר דמים כו' נחמי למעלה לא כיפר לא היל כמיז קודם מתן דמים ולא שייך שפיכה אחת מקומות דמים האמורים כו'. ומורי אמר דלא קשה מדי לפירש"י מהיל דשעיר נשח דאחיה היל כמיז קודם מתן דמים ולא שייך שפיכה אחת מקומות דמים דלא היל פסול דלא משמע דמים דם אכל היל דמחטאת הישך כתיב גבי מתן דמים (תורה): במשכנות דורשין איבא ביניהו. גירסת רש"י דמסרי"פ, ותרווייהו אחת ליה לשירים לא מעבכי וקביו שכל המנחות מעבכות, אלא

מר משמע ליה מחנות שהלמה תליה הכה אל כיפר כילה אע"פ (שלא) עשה שירים, דשירים (כל) מעבכי. ורבי יהודה גמי (ס') עד לשירים (במאלי כסרי"ד) דיה משמע דורשין. ורבי' למליך פויסבא הכה לא אילנטיך (נדאל) כמיז חוקה לעיכובא, (וריי' לעמיהם דלמר כי כמיז חוקה כו': תורה"ה האמר וכו' עשאן למטה במשעה בחין פסולה. וי"ל כחטאת העוף גמי לא ידעינן קח מקאל דהכא דלמות דגבי מחטאת כהמה וסין דגלי גלי (תורה"ה) :

נב:

אותה שנתן דמה למעלה ולא אותה שנתן דמה למטה. ור"מ

א"כ היכי פריך לעיל דריש צית שמאי (דף לה.) אימא וכפר אע"פ שלא נתן למעלה אלא למטה (ה) וי"ל דהוה דריש אותה לדרשא אחריתי כדדריש לעיל בפ"ק (דף י.) אותה (ה) למעלה ולא

אחרת למעלה א"נ הוה מפרש אותה

יאכלנה אכל למטה לא יאכלנה

ולעולם כיפר ולא שייכא כאל דההיא (ה)

דשמואל (לעיל ד' ס:) דכיון שהגיע דם (ה) למנזח נתכפר : **מה דמים האמורים למטה אם נתנן למעלה לא כיפר.**

פירש צקונט' דנחטאת העוף כמיז היא שאס שינה צה פסלה ומימה הא (ה) צצהמה גמי כמיז היא ונימא כמו

כן שאס שינה צה פסלה:

תאמר בניתנין למעלה שסופן למטה. מימה (ה) מעולת

העוף שסופן למטה ומנן לקמן צפ' חטאת העוף (דף סו.) עשאה למטה כמעשה כולן פסולה ומייהו היא גופה לא ידעינן מנא לן:

תאמר בעליונים שנתנן למטה שיש (ה) מהן קרב למטה דמים (שיריים) הפנימיים יוכיחו שיש מהן קרב בחוץ ואם נתנן בתחלה בחוץ לא כיפר לא אם אמרת בדמים הפנימיים שאין מוזבח הפנימי ממרקן תאמר (ה) בעליונים שהרי קרנות ממרקות אותן (ה) אם נתנן למטה כשירים ת"ל אותה אותה שניתן דמים (ה) למעלה ולא שניתן דמה למטה מאי שאין מוזבח הפנימי ממרקן לאו אלו (ה) שיריים א"ל רבא אי הכי תיתי בק"ו מה (ה) שיריים הפנימיים שסופן חובה בחוץ עשאן בתחלה בחוץ לא כיפר הניתנין למעלה שאין סופן חובה למטה ועשאן בתחלה למטה אינו דין שלא כיפר אלא אין מוזבח הפנימי ממרקן כלכר אלא פרוכת (ה) נתנו (ה) רבנן ^אובלה מכפר אם כיפר כלה ואם לא כיפר לא כלה דברי ר' עקיבא (ה) אמר לו רבי יהודה מפני מה לא נאמר אם כלה כיפר אם לא כלה לא כיפר (ה) שאם חיסר אחת מכל המתנות ילא עשה ולא כלום (ה) מאי בינייהו רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי חד אמר משמעות דורשין איבא בינייהו וחד אמר (שיריים מעעבכי איבא בינייהו תסתיים דר' יהושע בן לוי הוא דאמר שיריים דמעעבכי (ה) דא"ר יהושע בן לוי לדברי האומר שיריים מעעבכי מביא פר אחד ומתחיל בתחלה בפנים אמו ר' יוחנן לית ליה הא סברא והאמר ר' יוחנן (ה) תנא ר' נחמיה כדברי האומר שירים מעעבכי אלא כדברי האומר ולאו להני תנאי הכא גמי כדברי האומר ולאו להני תנאי: **במתנא'** חמאות הצבור והיחיד אלו הן חמאות הצבור שעירי ראשי חדשים ושל מועדות שחיסתן בצפון וקיבול דמן בכלי שרת בצפון יודמן מעון ארבע מתנות על ארבע קרנות כיצד

איזהו מקומן פרק חמישי זבחים

ושאינו נשאר. כלומר אם יאל כל הדס צהאזה אין לרץ מיזוי: **האי תנא סבר שיריים מעעכינן גרסינן: המחטא אוסה (ה) הזורק את דמה ובכללה דזאת תורת החטאת כתיב. אותה מיעוטא היא אס מחטא (ה) את דמה הכלכמו שכתבתי לך צה (ה) קרנות דהיינו למעלה הוא**

דהואי מיטיו ונאכלת אי לא לא: **וכי מאין צאס.** להכשיר שזוקקת להביא מקרא לפסול: **ישפך. שפיכה (ה) אחת ונאמר והצטר תאכל: נאמרו דמים למטה.** מחוט הסיקרא צחטאת העוף והזה מדס החטאת (ויקרא ה) ודרשין ליה לקמן (דף סד:) זה קיר החמחון: **ונאמר דמים למעלה.** צחטאת כהמה: **מה דמים האמורים למטה עשאנן למעלה לא כיפר.** אלנטיך למליך וכי לפני ולפנים דהא כמיז צהזאמו חטאת היא שאס שינה צה פסול דהכי אמרינן לקמן (דף סו.) עשאה למעלה כמעשה כולן פסול: **שכן סופן למטה.** שירים (ה) ניתנין ליסוד: **ססופן לחוץ.** שפיכת שיריהס: **ואס עשאן צחילה צחון לא כפר.** דעיכובא כמיז צהו כדצינא (ה) מועשה כלשר עשה: שאין מנח **הפנימי ממרקן.** שאין שס גמר מתן דמים שעדון לריכין עבודה אחת (ה) הילכך חמירי ולקמן מפרש ואזיל מאי היא: **תאמר צנינאין למעלה (ה) בקרנות שממרקוס אוסו.** שהאז גמר מתן דמיהס לעכב דהא לכולי עלמא שיריים החילוניהס לא מעכבי הילכך לא חמירי ויכשרו למטן להכי אלנטיך אותה: **מאי שכן אין מנח הפנימי ממרק אוסו (ה) [לאן].**

דשפית שיריים מעכבי צהו: **אמר ליה רבא.** לרמי צר חמא: **אי הכי דשיריים מצחון (ה) מעכבי צהו כל שכן דלחיא מקל וחומר ולא צעי קרא: ומה דמים הפנימיים שסופן שיריים חונה לחוץ לעכב עשאן צחילה צחון כו': הכי גרסינן אלא אין מנח הפנימי ממרקן כלנצד אלא פרסת. דדמן טעון מחילת הזייה על הפרוכת האולי (ה) וטעונין שמי עבודות צפנים חמירי לעכב מלעשות' צחון תאמר צנינאין למעלן שכן קרנות ממרקות מעבכי מפרש וכו'. **ובלה מכפר וגו'.** ולקמיה מפרש מאי קאמרי ומאי צניניהו: **מפני מה לא נאמר.** מפני מה לא נדרשו כסדר מכתבו: **משמעות דורשין כו'.** תרווייהו ללמד (ה) על המתנות שמעבכות קאמרי אלא מר משמע ליה הכי ומר משמע ליה הכי רבי עקיבא משמע ליה מדסיפא לרישא מדרש (ה) ככפרה דהיינו צמחנות תלייה השלמה (ה) ושירים לא מעכבי ור' יהודה גמי שירים לא מעכבי אית ליה וה"ק מ"ט דתרגיה הכי דהשתא לא שמעינן מיניה שכל מתנותיה מעבכות דליכא למימר כסדרת מתנה אחת קאמר דומיא דחטאות החילונות אלא דרוש הכי אס כלה הכל (ה) כמה שכתב הוא דריפר ואס לא כלה כל מה שעענין לא כיפר ולמדנו שאס חיסר אחת מן המתנות לא עשה כלום שיריים לא מעכבי שאינן אמורין צענין זה דגבי פר כהן משיח הוא דליתרבי פר יוס הכיפורים לשירים (ה) ולרבי יהודה אלנטיך למליך עיכוב מתנות מהכא משום דלמר כי כתיבא חוקה דצדריס הנעשין צנגדי לנן לפני ולפנים הוא דכתיב: **שיריים מעעכי איכא צניניהו.** ולרבי עקיבא לא מעכבי וה"ק אס כיפר מה שאמור צענין כלה דכתיב חוקה לעיכובא אכל שיריים שאינה אמור צענין לא מעכבי ואמא רבי יהודה למימר (ה) כלל כה לורכי עבודותיו ואף המלמדיו לו ממקוס אחר כיפר ואס לא כלה לא כיפר שאס חיסר אחת מכל המתנות כו' ואפילו צמתן (ה) יסוד משמע: **לדברי האומר שיריים מעעכי כו'.** אס גמר מתנות כולן ונשפך הדס מציא פר אחר ומתחיל (ה) צהיכל כדי שיהו לו שיריים דלע"ג דלמר' (ה) גמר מתנות מצפנים (ה) ונשפך הדס מציא פר אחר ויתחיל צפרכת גמר מתנות שעל הפרכת ונשפך הדס יציא פר אחר ויתחיל צמוצח ואין לרץ להתחיל עבודה שהשלים שכולן כפרה צפני עלמן לדברי האומר שיריים מעעכין ולא (ה) אמרי' אס גמר מתנות מנח הפנימי ונשפך הדס יציא אחר וישפוך על יסוד החילון דאס כן לאו היינו שירים אלא צמוצח (ה) ויתחיל שיעשו שיריים וישפכס צחון אלמא לרבי יהושע בן לוי איכא למאן דלמר שיריים מעעכין: **אטו ר' יוחנן מי ליה הך סברא.** דליכא למאן דלמר שיריים מעעכין: **והא אמר רבי יוחנן.** צפרק השוחט (לקמן דף קא:). **תנא רבי נחמיה כדברי האומר כו'.** דקמתי רבי נחמיה אומר שירי הדס שהקריבו (ה) צחון חיזי ואמר רבי יוחנן עלה תנא רבי נחמיה למילמיה כדברי האומר שיריים מעעכין אלמא לרבי יוחנן גמי איכא דלית ליה הכי אלא מאי משני (ה) עלה דרבי יוחנן כי מוקמן לה כר' יהושע בן לוי מצעית לשוניי אדריבי יוחנן לדברי האומר דקאמר אמנאי אחרים קאי ולא אהני תנאי דלעיל קאי ארבי יהודה ורבי עקיבא הכא גמי איכא למימר דרבי יוחנן הוא דלמר שיריים מעעכים (ה) צניניהו והא דקאמר רבי יהושע בן לוי לדברי האומר לאו אהני תנאי קאי: **במתנא'** אלו סן חטאות ליצור. שאנו צריכים להזכירם שהרי הפנימיות פר העדה ושעירי עבודת כוכבים כבר נשנו (לעיל חז:). **שעירי ראשי חדשים ושל מועדות.** שכן על מנחח החילון: **שחיסתן בצפון.** שהרי למדנו צננין אצ לכל חטאות: **ארבע מחנות כו'.** דלינפינן מקרנות קרנות צפרק צית שמאי (לעיל ה:):**

עלה

למעלה (ש"ס) (ל' אין) הילא (ש"ס) ואפשר להניס ולא סבירא כאן הילא דשמואל (בה"ז וניש.) ועי' ח"ג שניצא נתקוס שייכא: (ל' דם לאורי מנחח נתכפרס בעלים (ש"פ כ"יא ובי') (ה) בחטאת כהמה גמי כתיב בשעיר נשאי היא ונימא לל"ל (ש"ס) (ה) חמיה ויליף מעולה העוף שסופים כו' לל"ל (ש"ס):

מסורת הש"ס

(א) ת"כ צר פריש ד ה"ג,
ג לעיל לו: מנחות מד:,
(ד) יומא ס: ולעיל מ. ת"כ אחרי פריש ד ה"א,
(ה) יומא ס: [ר"ה כ: מר"ק ז: יבמות צד: גזיר' מג. בי"מ כז. סנהדרין עה. שבעות יט.,
(ו) [מנחות טז:],
(ח) [ומא ס: לעיל מז: לקמן קרא. מנחות טז:]
(ט) לעיל לט. סנהדרין ד:.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"יה משמעות דורשין וכו' פ"ר ויהי"כ לשירים הס"ד ואחרי"כ מ"ה שירים מעכבי וכו' מכל המנחות כו' ול"ר יהודה אלנטיך למליך וכי לפני ולפנים הוה דכתיב ואפי' צמתן יסוד משמע: (ב) ר"ה לדברי האומר וכו' ומתחיל במזבח כדי שיהו לו שירים:

גליון הש"ס

[גב' אמר רבי בר חמא האי תנא סבר שיריים מעכבי. עי' לעיל דף ס"ז כדמ' ד"יה הא כמ"ד וכו']:

שינויי נוסחאות

[א] צ"ל נתנן (ש"ס): [ב] צ"ל אמרת בניתנין למטה שכן אין סופן למעלה תאמר בניתנין למעלה שכן סופן למטה דמים הפנימיים ויכיהו שסופן לחוץ ואם נתנן בתחלה בחוץ (והסאל תחלה) (ש"ס) וכע"ז בכל כחתי"י: [ג] מ"ל שכן סופן למטה כו' הפנימיים ויכיהו שכן סופן ליהות בחוץ (גליון): [ד] תאמר בניתנין למעלה שכן קרנות (בכתי"ב וכו' דבש"י): [ה] צש"מ נוסף הוואל וקרנות ממרקין אותן: [ו] צ"ל דמה (שכתי"ב דבש"י): [ז] מ"ל אלא (כ"כצ וש"ס): [ח] ומה דמים הפנימיים שסופן (כ"כצ וכו' דבש"י): [ט] ס"ל כדנתי רבנן (ש"ס): [י] בילקוט איתא דבוי ר' יהודה אמר לו ר' נחמיה מפני (תרגי"ו). ובקרא' דקה גזיר' זו עי"ש: [יא] מעעכין איכא בניהור דא"ר (כ"כצ ופי' ושכתי"ב). (נד' וילנא לעיני הכהה זו שלא צמקומתן): [יב] אותה בחטאת כהמה כתיב כך גירסת מהר"ם (ש"ס): [יג] צ"ל חטא דשפיכת שיריים (ש"ס) ובעי"ז (ש"ס) (ה) צ"ל בדי קרנות (ש"ס): [טז] צ"ל בשפיכה (ש"ס): [יז] צ"ל שיהיו (בכתי"ב דר"י): [יח] כדריבין (בכתי"ב דר"י): [יח] צ"ל אחרת (ש"ס): [יט] למעלה שכן קרנות ממרקות אותן (בכתי"ב דבש"י). ולמה אות ד' בן אותן לאו אלא שיריים. כלומר דשיריים ממרקין אותן אלמא דשפיכת שיריים (ש"ס) ובעי"ז בכי"י) ודלא אות ז': [כא] צ"ל שבוזין מעכבי בהו בדמים הפנימיים כל שכן כו' (ש"ס): [כב] צ"ל והואיל (ש"ס): [כג] עבודות למעלה אבל מה שכתוב הוא (כ"כצ) מה למימר אם כלה (ש"ס): [כד] מתן יסוד במשמע לל"ל (ש"ס) (ל' צ"ל שבפנים (ש"ס): [כז] אלא לא (בכתי"ב דר"י וגליון): [כח] במנחה שבוזיכל יתחיל כדי שיעשו השאר שיריים וישפכס כו' (ש"ס ובי"ש): [לג] צ"ל שהקריבן (ש"ס): [לד] תשני עלה כו' מוקמתי לא ככ"ב"ל מי לא בעית לשנויי כו' (כ"כצ): [לה] צשכ"י נוסף והא ממועט למטה מאותה: [לו] אותה דמה

מסורת הש"ס

(א) יומא נח; (ב) כע"ז קדושין
כא: הוריות יב. חולין צא.
קלדר: (ג) לעיל יד; (ד) מדות פ"ג
מנחות פז; במדבר כ"ג
ירוש' מע"ש פ"ה ה"א, (ה) יומא
נגט. ת"כ ויקרא חורבא פ"ט ה"ב,
(ו) מוסף' יומא פ"ג ה"ג,
(ז) לקמן נח. סג.; (ח) במדבר
יה (ט) פסחים ג. חולין פג.
תמורה יד.

גליון הש"ס

גמ' אף ירידתו. עיין לקמן דף
פא ע"א תוד"ה אצל:

שינויי נוסחאות

[illegible]

עלה בכבש ופנה לאובצ. מפני שדמה ניתן למעלה על הקרנות
ובאכצט כריך לעמוד על גבי קובצ אבל בכל שאר הדמים שכן
המחטומים ^(א) מן החוט ולמטה ^(ב) ובקצן זוית המזבח עומד על הרקפה
חורק מן הכלי למזבח וכל מקום שגייע למזבח כשר: וכל לו לקרן
דרומים מזרחיים שבה הוא פוגע
ראשון כדק"מא לן לקמן (דף סב)
כל פינות שאמה פונה יהו דרך ימין
והכבש בדרום וכשעולה בו ופניו
למזבח הוי ימינו למזרח וכל ^(א) לימינו
למזרח וכל לאומו קרן והולך ומקיף
בסובב דרך ימין ופניו למזבח מן
הדרום למזרח וממזרח לכפון ומנפח
למערב דהיינו דרך ימין: על יסוד
דרומים. בגמרא יליף לה: לפניו

א"עלה בכבש ופנה לסובב ובא לו לקרן¹⁸
 דרומית מזרחית מזרחית צפונית צפונית
 מערבית מערבית דרומית¹⁹ ישירי הדם היה
 שופך על יסוד דרומית²⁰ ונאכלין²¹ לפניו מן
 הקלעים לזכרי כהונה וכל מאכל ליום ולילה
 "עד הצות: גמ' היכי עביד רבי יוחנן ורבי
 אלעזר חד אמר נותן אמה אילך ואמה אילך
 וחד אמר²² מחמץ ויורד כנגד חורו של סרו

אליבא דרבי אלעזר בר"ש דאמר היא עצמה אינה נעשית אלא בגופה
קרן דכולי עלמא לא פליגי כי פליגי אליבא דרבי מר סבר אמה אילך ואמה
אילך כנגד^א קרן הוא ומר סבר כנגד חודה אין טפי לא מיתיבי חטאת הציבור
והיחיד כיצד מתן דמן היה עולה לכבש ופנה לסוכב וכו' לו לקרן דרומית
מזרחית ויטובל באצבעו^ב הימנית המיומנת שבימין מן הדם שבמזרק (וחומר^ג
בגודלו מלמעלה ובאצבעו קטנה מלמטה ומחטא ויורד כנגד חודה של קרן עד
שמכלה כל הדם שבאצבע וכן כל קרן וקרן הכי קאמר 'מצוה בחודה אי
עבד אמה אילך ואמה אילך לית לן בה: מאי רבי ומאי רבי אלעזר בר' שמעון
^דדתינא דמים העליונים ניתנין מחוט הסיקרא ולמעלה דמים התחתונים ניתנין
מחוט הסיקרא ולמטן דברי רבי רבי אלעזר ברבי שמעון אומר במה דברים
אמורין בעולת העוף אבל בחטאת בהמה היא עצמה אין נעשית אלא על גופה
של קרן אמר רבי אבהו מאי טעמא דרבי דכתיב^ה 'וההראל ארבע אמות
ומההראל^ו ולמעלה וגו' ארבע אמות הוא דהויא אמר רב אדא בר אבהו
ומקום^ז קרנות ארבע מקום קרנות ד' הויא אלא אימא רשות קרנות ד':^ח תנן
התם^ט חוט של סיקרא חוגרו באמצע להבדיל בין דמים העליונים לדמים
התחתונים מנא הני מילי אמר רב אחא^י בר רב קטינא שנאמר^{יב} והיתה הרשת
עד חצי המזבח התורה נתנה מחיצה להבדיל בין דמים העליונים לדמים
התחתונים: שירי הדם כו':^{יג} ת"ר^{יד} אל יסוד מזבח^{טו} זה יסוד דרומי אתה אומר
זה יסוד דרומי או אינו אלא יסוד מערבי וילמד סתום מן המפורש^{טז} אמרת ילמד
ידידתו מן הכבש לציאתו^{יז} מן ההיכל מה יציאתו מן ההיכל^{יח} בסמוך לו^{יט} אף
ידידתו מן הכבש בסמוך לו: תניא רבי ישמעאל אומר זה וזה יסוד מערבי
ר' שמעון בן יוחאי אומר זה וזה יסוד דרומי בשלמא למאן דאמר יסוד מערבי
קסבר ילמד סתום מן המפורש אלא למאן דאמר יסוד דרומי מ"ט א"ר אסי^כ
קסבר האי תנא^{כא} כוליה^{כב} מזבח בצפון קאי ל"א כוליה פתח בדרום קאי

[illegible]

קדשים (לקמן דף קי"ד) **אבל מוטא בזה**. דכתיב בה קרן בדידא אינה נעשית כ"י: **והטלה** אהיה. וכי אין גובהו או רוחבו אלא ארבע אמות: **מקום קרנות ארבע**. כלומר הקרנות מופסין אמה: **ומקום קרנות ארבע הויא**. בתמיה. והרי אין הקרנות אורכלין במוצא אלא שתי אמות מן הפון היינו ששים על ששים: **אלא**. על כרחק היק קרא רשות קרנות ארבע כלומר שם הארבע אמות היינו עד החוט דכוליה הוי קרן **אין**: **הרשע**. כעין **אין** מצינו בקליעה ושל כנפה וגובה עד חליו של מוצא: **הפסור נעלה מחיל**. מדקפיד אחי מוצא: **אין יסוד המוצא**. **אלא יסוד מערבי**. כדאשכחן בפנימיות נעלה אלא פתח אהל מועד וילמד מקום מן הצונות ושירי הדס צידו מיליאתו מן ההיכל **ושיריים** הפנימיים צידו מה יציאתו מן ההיכל ירידתו **מן הכנף**. נשפסין ליסוד דרומי שהוא סמוך לו: **זה וזה**. חילונים והפנימיים: **כתוב בהן יסוד מערבי דכתיב** אשר פתח אהל מועד: **מ"ט**. הא כתיב בפנימיים **אל כוליה מוצא בצפון**. פתח ההיכל קאי ואין **אין** המוצא לפני הפתח כלום אלא אמה של והוו חמש אמותיו כנגד הפתח ואמה אחת מהן יסוד דרומי אישטכח דכי נפיק מן הפתח רואה **אין** ואית דגרס כוליה פתח צדום **אין** מוצא קאי והיא היא **אין** כל פתח מועד לדרומו של מוצא הוא: **מנא**

[illegible]

א ב מ"י פרק ה' מהלכות
מעה"ק הלכה י:
ג מ"י שם פ"ז הלכה א:
ד מ"י שם פרק י' הלכה י:
ה מ"י שם הלכה ח:
ו ז מ"י שם פ"ה הלכה ז:
ח מ"י פ"ב מהלכות בית
הבחירה הלכה ט:

תורה אור השלם

- והירקאל ארבע מאות
זאראיל) ומאזאראיל)
ועלה הקרנות ארבע
תחולא גבו, טו
ונתתה איתחא רחוב
גבוב מלקשה ודיתה הרשת
חצי המזבז:
- שמות כו, ה
ולקח הכהן מדם התשאת
אצבעו ונחן על קרנת מזבז
לה ואת דמי ישפך אל סוד
חת העולה:
ש"צ י"ל פסוק מז:
חת הכהן מדם התשאת
אצבעו ונחן על קרנת מזבז
לה ואת כל דמה ישפך אל
המזבזות:
ירקא ד, לד

מוסף רש"י

[illegible]

לעזי רע"ה

נט"ר אמניויד"א. מוכנה,
שרת.
יי"ר ריטרייד"א. לכוון.

שיטה מקובצת

ויהי טובה בעצמן. אפי' ויהי
 דבריו. ו' קדשה לפי ה'
 מן פס' קדשו קדשו (תה) מוכה)
 ו' חלן דרומי חזנה בנפון אפי'
 חמש חזות דרומית כנגד הפתח
 לכן יראה לנפון אפי' כמקצועות
 אפי' חזנה בנפון אפי' ו' הפתח
 ו' חלן בלחצת הפתח שזוף רחב
 אמות, ונאלץ א' אמות דרומית
 ו' חזנה כנגד הפתח אמות מ' חזן
 חזית, ואפי' כמזרח מן הפתח
 ה' יסוד דרומי לפני מטיח נגד
 הפתח ויריעתו לפני חלן נלחצת
 ע' הפתח, ודוקא הוא כי לשלש
 חלן בלחצת הפתח, ועד הפתח
 דאזנה אמות היא יסוד לפי
 חלן הפתח, חזמה דגם ה'
 מעברות חזנה כנגד הפתח ו'

מִתְקִי נִגְדָה הַפֶּתַח הַיָּמִין מִלְּפָנֶיךָ
מִכָּאן שֶׁלֹא נִגְדָה הַפֶּתַח, וְשֶׁמִּן
עוֹד בְּרוּר דְּרוּמִי שֶׁכָּל יוֹדֵד שֶׁ
לֹא צָד מַעֲרֵב בְּדִקְדָּמָה לְקֶדֶם וְהַיָּלֵךְ
רִי רֹחַ מַעֲרִיבִים (שׁוֹכְנֵי) הַפֶּתַח
סָמָא דְּדוּמָה הוּא כִּי וְהִיא מִנֵּן
דְּהַפֶּתַח, אֲבָל יוֹדֵד מַעֲרִיבִים
כִּי הַיּוֹדֵד שֶׁל מַעֲרִיבִים אֲזִיבֵי
וְהִיא מִתְקִיבֵי נִגְדָה הַפֶּתַח אֲבָל כִּי